

◆ Recep Şen

Eski Defterler

Eski defterleri açma diyorsun,
Gönle söz geçmiyor, geçmiyor gülüm.
Bu sevdanın yükü, seni de yorsun,
Gönle söz geçmiyor, geçmiyor gülüm.

Saat gibi sende sevdaya kurul,
Aşkın rüzgârında yaprak ol, savrul,
Hele bir ateşte yanıp da kavrul,
Gönle söz geçmiyor, geçmiyor gülüm.

Elimde kalemler, yazdım tükendi,
Gözümde yaş aktı, toprak yıkandı,
Nefesim kesildi gamla tıkanı,
Gönle söz geçmiyor, geçmiyor gülüm.

Öyle derinde ki açtığın yara,
Senden gayrı kimler bağlayıp sara?
Anlarsın düşünce, ben gibi dara,
Gönle söz geçmiyor, geçmiyor, gülüm.

Aydınlığı sensin gülen yüzümün,
Sendedir şifresi alın yazımın,
Telinde sen varsın çalan sazımın,
Gönle söz geçmiyor, geçmiyor gülüm.

